

Saitama, a legélhetőbb hely Japánban

Japán eléggé felkapott hely az Ázsián kívülről érkező turisták számára. Ez számomra érthető, mivel teljesen más világ. Pontosság, technológia, tisztaság, munka és tradíció (A beszámoló képei a szöveges beszámoló után található).

- Pontosság, mivel a vonatok csak a csúcsidőben késtek 1-1 percet, ha valaki beesett a vágányokhoz (sajnos az öngyilkosság hajlam magas, valamint a peronok is elég szűkek), azonkívül mindig percre pontosan közlekedtek.
- Technológia, Japánban mindenhol megtalál az ember valami kis kényelmes okosságot, ennek a jó példája a mindenhol megtalálható a melegített WC-, amik nem mellesleg mindenhol ingyenesek és makulátlanok.
- Tisztaság, nem csak a mosdókra igaz, hanem az utcákra is. A közterületeken nincs szemetes, mivel korábban egy szemetesbe bombát rejtettek el és ezután ezt megelőzve nincsenek szemetesek kültéren.
- Munka, a japánok sokat dolgoznak, néha túlórának is, sok idős ember is dolgozik valamilyen segítő szerepben.
- Tradíció, mivel a nagy rohanás ellenére gyakorta ellátogatnak a szentélyekbe egy imára, vagy hogy épp megtudják milyen szerencse vár rájuk. Valamint gyakorta látni embereket (főként nőket) tradicionális viseletben, a kimonóban, vagy yukatában a szentélyek körül.

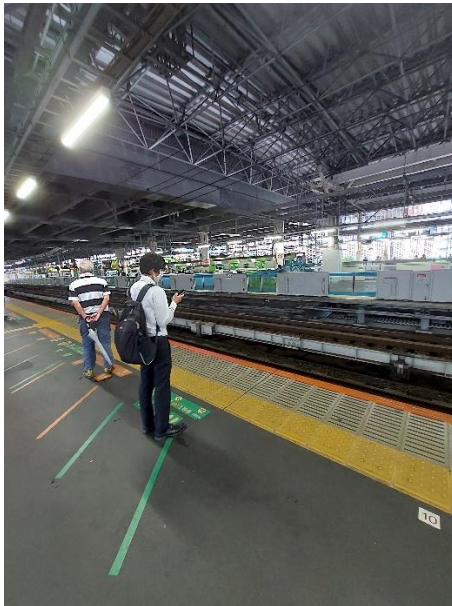
Európaiként egy remek lehetőség más országok kultúráját is megismerni, mivel rengeteg ázsiai országból, vagy az amerikai kontinensről érkezővel volt lehetőség megismerkedni, sőt még afrikai diák is volt a közösségben. Rengeteg étel, rengeteg szokás, amit ők másképp tesznek. Például a japánok aláírás gyanánt hivatalos esetben, egy pecsétet használnak, ami személyhez van kötve. Ott még mindenki maszkot hord beltérben, de kültéren is majdnem mindenki. Tilos telefonálni a tömegközlekedési eszközökön, meg egyéb hangoskodás sem megengedett. Nemcsak a vonatokon, hanem a metrón is a nap folyamán bármikor látni a munkától kimerült alvó embereket. A kis boltok sok esetben éjjel nyitva vannak, és bármikor találni egyet 100-150 méterre, itt egy kis ennivalót vagy innivalót mindig lehet találni. A legtöbb esetben mosdóval is rendelkeznek, ami praktikus lehet egy hosszú várost felfedező séta alatt. A kereszteződéseknél gyakran egyszerre zöld a gyalogosoknak minden irányba, így keresztbe is át lehet kelni. Ha már közlekedés, a járművek a baloldalt közlekednek. A csatorna fedeleket gyakran az adott területre jellemző képekkel díszítik, amiket le is festenek. A legtöbb állomás mellett van biciklitároló, azonban ezekért fizetni kell, mivel a városban a területek elég limitáltak. A tömegközlekedéshez egy mágneskártyát használnak, amivel a kis boltokban és az italautomatákban is lehet fizetni. Nincs havi bérlet, csak adott vonalakra, nem olcsóak, de sok utazás esetén jobban megéri így közlekedni. Az autópályák és a vonatok a városban a földfelszíntől megemelve közlekednek, olykor több emelet magasan is. Az italautomatákban lehet hideg és meleg italok közül válogatni és gyakorlatilag minden sarkon van egy. A japán múzeumokban gyakran tilos fotózni, mivel az értéktárgyak a japán állam tulajdonát képezik. Az helyi ételek kóstolása mindig tudott újjal szolgálni. Például, takoyaki (polip csáp egy palacsintaszerű gömb alakú tésztában), rámen, udon, okonomiyaki ("japán palacsinta"), szusi és taiyaki (hal formájú töltött édesség), de még sorolhatnám, hisz rengeteg van. Az italok is teljesen mások, nem csak az alkoholosak, kezdve a rizsből erjesztett szakéval, japán whisky-vel vagy a tradicionális umeshu-val, hanem az údítókkal is, ahol rengeteg tea, tejestea, C vitaminos limonádé, calpis szóda vagy a vitamin bombák is megtalálhatóak. A konyhában nincs sütő, csak egy kis pirító, cserébe gyakran használnak rizsfőzőt, mivel sok rizst esznek. Itt láttam először instant rizst, amit csak mikrózni kell (bár az íze nem túl jó). Az emberek kedvesek, ha segítségre van szükséged, viszont elég zártak is. Célszerű az egyetemen összebarátkozni olyanokkal, akik angol nyelvet tanulnak, esetleg voltak már külföldön, mivel ők általában nyitottabbak. Sőt, ha van valamilyen sport vagy egyéb klubaktivitás, az is segíthet a hétköznapi jobb megismerésében.

Japánban mindig van mit felfedezni, Tokió a nyüzsgő város, Kiotó a tradicionális város a 10 ezer Tori kapuval, Oszaka a pezsgő éjszakáiról híres, Nara a szarvasok városa, Kobe a wagyu fellegvára (híres marhatípus egyik legízletesebb része), Szapporo a hideg észak, csodálatos hófesztivállal, délen a kellemes a Okinawa szigetek, a japánok üdülőparadicsoma. Még nem említettem az onseneket, a melegvízű fürdőket, amiket elég sokan használnak. Vannak aktív vulkanikus részek erős kénigőzöléssel. Még meg se említettem a japánok szent hegyét, a Fuji-t, ami messziről látható. A sinkansen sebessége és kényelme messze földön híres, turistaként érdemes kipróbálni egy hosszabb útra.

Szaítama prefektúrát (a magyar megyéknek megfelelő elnevezés) szokás a legélhetőbb tartománynak is mondani, ugyanis közel helyezkedik el Tokióhoz, ennek ellenére a természeti látnivalókat is szép számban találni erre felé. A városról érdemes tudni, hogy 2001-ben alapították és 2002-es futball világbajnokságra épített stadion volt az egyik első, ami a város nevét (Szaítama) felvette. Előtte a korabeli Budapesthez hasonlóan több egymáshoz közel lévő kisebb településből állt. Jelenleg nagyjából Budapesttel megfelelő lakossága van, így kis városnak semmiképp se nevezhető. Híres a vonattól a múzeumból és a bonsai fáiról (a mesterségesen kialakított kis fák, amik közül nemritkán több száz éves példányokat is találni a múzeumban). Omiya városközpont japán vonatközlekedési hálózat szempontjából kiemelt szerepű helyszín, mivel itt a 24 vágányon keresztül közlekedtek a helyi és távolsági vonatjáratok is.

Az egyetemi oktatásról is ejtek pár szót. Az japán diákok és tanárok angolnyelvtudása nem kiemelkedő. Bizonyos tanórákon a diákok különálló asztaloknál ültek egymástól 1 méterre. A Covid miatt szinte kivétel nélkül mindenki maszkot viselt, akkor is amikor már nem volt kötelező számukra. Az angol nyelvű órákon nagy hangsúlyt fektettek a csapatmunkában készített prezentációkra, valamint a korábban olvasott írott sajtó összefoglalására. A japán nyelv esetén a helyes leírás és nyelvtan volt a középpontban, de emellett volt, hogy 1-2 mondatot el kellett japánul mondani. A kollégium nagyon közel volt az egyetemhez, ennek köszönhetően az egyetemi programokon könnyen részt tudtunk venni. Valamint a különböző klubokhoz is lehetett ilyen módon csatlakozni. Valami biztos kimaradt, de Japánt nem lehet összefoglalni néhány percben.

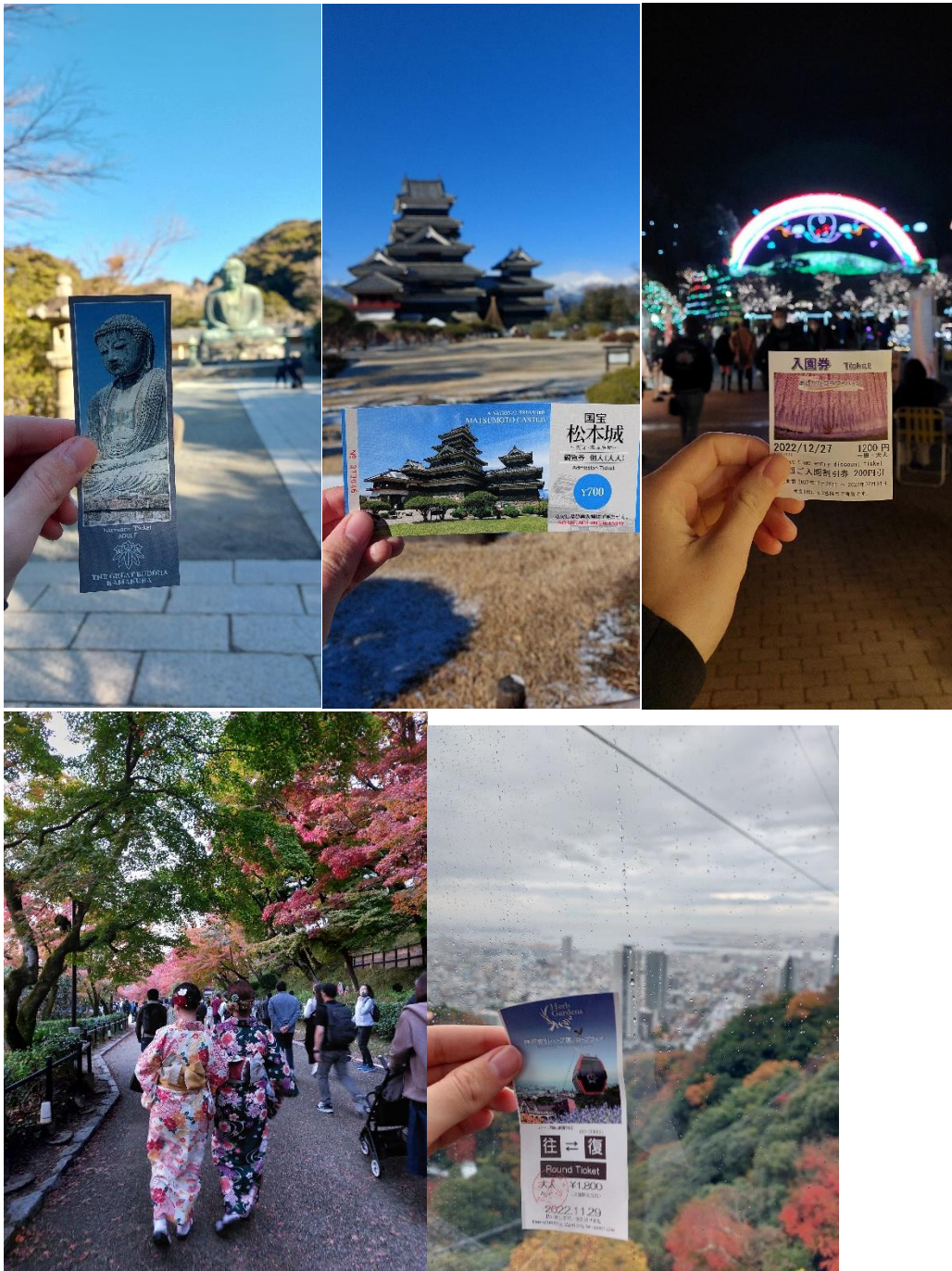

Freisinberger Kristóf
Járműmérnök
Saitama, Japán
Tanulmányi mobilitás
Saitama University

Freisinberger Kristóf
Járműmérnök
Saitama, Japán
Tanulmányi mobilitás
Saitama University

Freisinberger Kristóf
Járműmérnök
Szaitama, Japán
Tanulmányi mobilitás
Saitama University

